

LEGE CADRU A AUTONOMIEI PERSONALE A COMUNITĂȚILOR NAȚIONALE

Preambul

Avînd în vedere voința exprimată a minorităților naționale - comunități naționale aflate în minoritate numerică - din România de a-și păstra limba maternă, cultura și tradițiile specifice, și de a înființa instituții proprii în acest scop,

Considerînd că unul din fundamentele importante ale sistemului democratic format după 1989, care totodată facilitează integrarea europeană și euroatlantică a României, trebuie să fie conviețuirea armonioasă a minorităților etnice și a comunităților naționale cu națiunea română majoritară,

Considerînd totodată că dezvoltarea cadrului juridic actual al protecției minorităților este parte integrantă a consolidării democrației pe baza principiilor egalității, solidarității și al subsidiarității

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Capitolul I. Dispoziții generale

Articolul 1. Autoguvernările comunităților naționale

- (1) În sensul prezentei legi persoanele aparținînd unei minorități naționale autohtone pe teritoriul României, respectiv a unei minorități naționale care a întreținut relații strînse cu statul român pe o perioadă îndelungată, și care se autodefineste ca și comunitate națională autonomă, în baza principiului de funcționare a autonomiei personale, pentru protecția identității colective etnice, culturale, lingvistice și religioase au dreptul de a înființa, cu sprijinul statului:
 - a) propriile instituții de autoguvernare ale comunității naționale la nivel local (în continuare: **autoguvernări locale**),
respectiv,
 - b) propria instituție de autoguvernare a comunității naționale la nivel național (în continuare: **autoguvernare națională**)
- (2) Au dreptul de a înființa autoguvernări locale și naționale împreună cu alți membri ai comunității lor naționale persoanele care aparțin următoarelor minorități naționale: maghiară, germană, ucrainiană, sîrbă, croată, slovacă, cehă, rusă, bulgară, turcă, tătară, rromă, armeană, greacă și poloneză.
- (3) Autoguvernările locale și naționale au calitatea de persoane juridice de drept public.
- (4) Autoguvernările locale și naționale au dreptul de a lua decizii prin intermediul propriilor instituții și organe alese, în interesul liberei exprimări, conservării și dezvoltării a identității naționale a comunității pe care le reprezintă, în cadrul, respectiv în domeniile definite prin prezenta lege, și au dreptul de a exercita aceste prerogative prin mijloacele administrației publice.

Articolul 2.

Înființarea autoguvernărilor comunităților naționale

- (1) Instituțiile și organele autoguvernării unei comunități naționale se înființează ca autorități administrative autonome care îndeplinesc prerogative legate de protecția identității minorității naționale respective, în baza aliniatului (3) al Articolului 117 din Constituția României, precum și în baza prezentei legi.
- (2) Pentru fiecare comunitate națională minoritară menționată la articolul 1. se poate înființa o singură autoguvernare la nivel național, și o singură autoguvernare locală la nivelul unei unități teritoriale administrative.
- (3) Voința de a înființa autoguvernare la nivel local și național este formulată de reprezentanții unei structuri organizate care apără interesele minorității respective.
- (4) Alegerile pentru autoguvernarea locală a comunității naționale se desfășoară împreună cu alegerile locale în acele unități teritoriale administrative în care proporția minorității naționale respective este mai mică de 50 la sută, dar depășește 5 la sută sau numărul de membri al comunității este mai mare de 200.
- (5) Alegerile pentru autoguvernarea națională se desfășoară la data stabilită de guvern, de regulă împreună cu alegerile generale.
- (6) Competențele și atribuțiile autoguvernării comunității naționale obținute în baza acestei legi nu aduc atingere dreptului de reprezentare parlamentară a minorităților naționale dobândită prin celelalte legi electorale.

Articolul 3.

Unitățile administrative teritoriale cu statut special

- (1) Unitățile administrative teritoriale în care o comunitate națională aflată în minoritate numerică la nivel național reprezintă – conform datelor oficiale ale ultimului recensământ – mai mult de jumătate din populația locală, pot deveni, pe baza hotărârii consiliului local și a aprobării acesteia prin lege de către parlament, unități administrative teritoriale cu statut special.
- (2) În conformitate cu prevederile prezentei legi, unitățile administrative teritoriale cu statut special obțin competențe suplimentare celor stabilite prin legea nr. 215/2001 a administrației publice locale.

Capitolul II.

Competențele și atribuțiile autoguvernărilor comunităților naționale

Articolul 4.

Competențele și atribuțiile autoguvernării locale ale comunităților naționale

- (1) Autoguvernarea locală emite hotărâri și dispoziții – în conformitate cu legile țării, precum și cu prevederile prezentei legi – privind:
 - (a) Înființarea și asigurarea funcționării propriilor instituții de cultură, numirea conducerii acestora
 - (b) Înființarea instituțiilor pentru păstrarea tradițiilor, a muzeelor, colecțiilor publice și locurilor memoriale
 - (c) Planurile de dezvoltare și școlarizare a învățământului public desfășurat în limba maternă a respectivei comunități naționale, numirea directorilor și directorilor adjuncți ai acestor școli
 - (d) Înființarea organelor de presă scrisă locală, studiourilor de radio și televiziune locale, elaborarea politicii de programe în conformitate cu reglementările audiovizuale în vigoare

- (e) Sărbătorile locale ale comunității naționale, simbolurile autoguvernării locale
 - (f) Înființarea și decernarea de premii
 - (g) Înființare de burse
 - (h) Organizarea concursurilor de proiecte
 - (i) Înființarea unor societăți comerciale ale căror venit reprezintă sursă de finanțare a autoguvernării
 - (j) Stabilirea și menținerea relațiilor transfrontaliere
 - (k) Organizarea și regulamentul de funcționare a propriei instituții
 - (l) Bugetul propriu în baza surselor de care dispune
- (2) Autoguvernarea locală colaborează cu autoritățile administrative locale, respectiv regionale. În cadrul acestor colaborări participă la:
- (a) conducerea acelor instituții – exceptând cele private – de învățământ, cultură și informare publică ale căror activități au tangență cu viața comunității naționale în domeniul învățământului, culturii și informării
 - (b) elaborarea proiectelor de dezvoltare teritorială și urbană
 - (c) elaborarea regulamentelor locale și regionale privind protecția patrimoniului cultural.

Articolul 5.

Competențele și atribuțiile autoguvernării naționale

- (1) Autoguvernarea la nivel național își exercită atribuțiile în cadrul propriilor competențe sau în cadrul competențelor împărțite cu autoritățile administrației centrale sau regionale corespunzătoare, precum și în cadrul colaborării cu autoritățile administrației locale și județene.
- (2) Autoguvernarea națională:
 - a) Decide în privința sărbătorilor și simbolurilor comunității naționale;
 - b) Decide în privința înființării și menținerii așezămintelor și siturilor memoriale ale comunității naționale;
 - c) Menține și asigură funcționarea instituțiilor de învățământ de importanță națională preluate de la autoritățile administrației centrale sau regionale, respectiv ale celor înființate de ea;
 - d) Realizează asistența de specialitate a învățământului în limba comunității naționale;
 - e) Decide în privința înființării serviciilor publice cu caracter cultural, educațional, de formare și calificare profesională;
 - f) Decide în privința sprijinirii publicațiilor și editurilor prin concurs de proiecte;
 - g) Decide în privința înființării organelor de presă scrisă, a studiourilor de radio și televiziune centrale sau regionale, în privința elaborării politicilor de programe în conformitate cu reglementările audiovizuale în vigoare;
 - h) Monitorizează și supraveghează – în cadrul reglementărilor în vigoare ale audiovizualului – caracterul public al mediilor care emit și în limba maternă a comunităților naționale;
 - i) Decide – în condițiile prevăzute de lege – în privința numirii conducerii instituțiilor sprijinite sau administrate de ea;
 - j) Monitorizează și supraveghează aplicarea și respectarea normelor juridice și a dispozițiilor referitoare la utilizarea limbii materne, iar în cazul încălcării prevederilor intervine la autoritățile competente, respectiv inițiază procedura juridică pentru soluționare;
 - k) Înființează centre de diasporă, școli în zone în care autoritățile administrației locale sau regionale nu au posibilitatea de a realiza acest lucru;
 - l) înființează și decernează premii;
 - m) înființează burse;
 - n) inițiază și organizează concursuri de proiecte pentru sprijinirea fundațiilor, asociațiilor, instituțiilor de învățământ și cultură;
 - o) elaborează și adoptă regulamentul de funcționare și organizare a propriilor organe de conducere;

- p) decide în privința alegerii propriului sediu;
 - q) decide în privința demunirilor și simbolurilor propriilor instituții și organe;
 - r) aprobă bugetul, execuția bugetară, respectiv – dacă e cazul – modificarea bugetului autoguvernării naționale;
 - s) decide în privința gestionării și inventarului propriului patrimoniu, înstrăinării bunurilor din patrimoniu sau a unor părți componente ale patrimoniului, a ipotecării sau utilizării lor în cadrul unor activități cu scop lucrativ;
 - t) are și alte atribuții conferite de lege.
- (3) Autoguvernarea națională are dreptul de a înființa organe teritoriale (regionale sau județene); competențele și atribuțiile acestor organe sînt prevăzute de prezenta lege și de statutul autoguvernării naționale.
- (4) Autoguvernarea națională poate propune Guvernului proiecte de acte normative în interesul armonizării competențelor proprii, precum și a competențelor organelor guvernamentale în domeniul învățămîntului, culturii, precum și a altor domenii care ating identitatea națională a comunității.
- (5) În orice problemă – ce intră în competența autorităților guvernamentale sau de stat – cu implicații sau tangență la comunitatea națională pe care o reprezintă, autoguvernarea la nivel național poate solicita informații și date, iar în probleme profesionale și de interpretare a legii, poate solicita poziția organelor competente, poate înainta propuneri, iar autoritatea vizată este obligat să răspundă în fond solicitării în termenul prevăzut de lege.
- (6) Autoguvernarea națională elaborează și adoptă statutul privind autonomia personală respectivei comunități naționale, statut care reglementează în mod cuprinzător funcționarea autoguvernării, relațiile dintre instituțiile și organele ei, sărbătorile și simbolurile comunității naționale pe care o reprezintă.
- (7) Autoguvernarea națională împreună cu autoritățile administrative regionale competente, de comun acord:
- a) Pot înființa și finanța instituții de învățămînt de interes regional;
 - b) Pot înființa instituții culturale, artistice și științifice de interes regional;
 - c) Pot înființa locuri memoriale cu caracter istoric;
- (8) Exercițarea competențelor de supraveghere și asistență de specialitate în mod autonom sau împreună cu autoritățile administrației centrale se reglementează într-un act normativ separat elaborat pe baza propunerilor înaintate de instituțiile autoguvernării naționale.

Articolul 6.

Unitățile administrativ-teritoriale cu statut special

- (1) Unitățile administrativ-teritoriale cu statut special – municipii, orașe, comune – dispun de următoarele competențe diferite și complementare celor cuprinse în legea 215/2001 a administrației publice locale:
- a) emitere de hotărâri ale consiliul local și alte dispoziții în interesul asigurării – pe teritoriul unității administrative – a egalității între utilizarea limbii oficiale și a limbii materne a comunității naționale majoritară în localitatea respectivă
 - b) alte atribuții transferate de autoritățile administrației regionale sau de autoguvernarea națională a comunității naționale.
- (2) În vederea exercitării competențelor și atribuțiilor complementare, unitățile administrative teritoriale cu statut special pot beneficia de sprijin bugetar general din bugetul autoguvernării naționale a comunității naționale respective.

Capitolul III.

Autoritățile și organele de conducere ale autoguvernărilor comunităților naționale

Articolul 7.

Organele de conducere ale autoguvernărilor locale ale comunităților naționale

- (1) Autoritățile și organele de conducere ale autoguvernării locale sunt:
 - a) Consiliul autoguvernării locale;
 - b) Comitetul executiv al autoguvernării locale;
 - c) Președintele autoguvernării locale.
- (2) Numărul de membri ai consiliului de autoguvernare locală se stabilește în modul următor, în funcție de numărul persoanelor care aparțin minorității:
 - a) pînă la 3000 de persoane 7
 - b) între 3001 și 25000 13
 - c) peste 25001 de persoane 17
- (3) Consiliul autoguvernării locale emite hotărâri în vederea exercitării competențelor și atribuțiilor menționate în articolul 4. al prezentei legi.
- (4) Comitetul executiv al autoguvernării locale este ales de consiliul autoguvernării locale. Comitetul este format din 3-5 membri; componența este stabilită prin hotărîrea consiliului sau de statutul adoptat de autoguvernarea națională a comunității naționale.
- (5) Competențele și atribuțiile comisiei executive a autoguvernării locale:
 - a) pregătește sesiunile de lucru ale consiliului autoguvernării locale,
 - b) aplică hotărîrile consiliului autoguvernării locale,
 - c) asigură contactele dintre autoguvernarea locală și consiliul local al unității administrativ-teritoriale, precum și alte autorități publice,
- (6) Președintele autoguvernării locale este ales de consiliul autoguvernării locale din rândul propriilor membri cu majoritate absolută. Atribuțiile președintelui:
 - a) Reprezintă autoguvernarea locală,
 - b) Conduce ședințele consiliului și comisiei executive a autoguvernării localeDupă caz, președintele este suplinat de vicepreședintele ales cu majoritate absolută de consiliul autoguvernării locale.

Articolul 8.

Organele de conducere ale autoguvernărilor naționale ale comunităților naționale

- (1) Autoritatea și organele de conducere ale autoguvernării naționale a comunității naționale sunt:
 - a) consiliul de autoguvernare națională
 - b) comisia executivă a autoguvernării naționale
 - c) președintele autoguvernării naționale
- (2) Organele de conducere pot purta denumiri conforme cu tradițiile respectivei comunități naționale. Această problemă este reglementată de Statut.
- (3) Numărul de membri ai autoguvernării naționale se stabilește în modul următor, în funcție de numărul de persoane care aparțin comunității naționale respective, conform datelor oficiale ale ultimului recensămînt:

Pînă la 3.000-de persoane	7-9 membri
3.001-25.000	13-19 membri
25.001-100.000	21-29 membri
100.001-500.000	53-91 membri

500.001-1.000.000 93-121 membri

Peste 1.000.000- de persoane 123-159 membri

Numărul exact al membrilor autoguvernării naționale este stabilit de statutul comunității naționale respective. În cazul în care nu există statut sînt valabile pragurile inferioare ale intervalelor menționate.

- (4) Consiliul de autoguvernare națională emite hotărâri în vederea exercitării competențelor și atribuțiilor cuprinse în articolul 5 al prezentei legi.
- (5) Comitetul executiv al autoguvernării naționale are 3-11 membri. Numărul exact de membri este stabilit de statut. În cazul în care nu există statut sînt valabile pragurile inferioare ale intervalelor menționate.
- (6) Atribuțiile comitetului executiv al autoguvernării naționale:
 - a) pregătirea hotărârilor consiliului;
 - b) aplicarea hotărârilor în vigoare, respectiv supravegherea aplicării hotărârilor;
 - c) elaborarea proiectului de buget al autoguvernării naționale, susținerea acestuia respectiv a principiilor de finanțare în fața autorităților competente,
 - d) numirea conducerii organelor și oficiilor administrative și de serviciu public ale autoguvernării naționale;
 - e) gestionarea patrimoniului autoguvernării pe baza hotărârilor consiliului.
- (7) Președintele autoguvernării naționale este ales de consiliul de autoguvernare națională, din rândul membrilor săi, cu majoritate absolută. Președintele:
 - a) reprezintă autoguvernarea națională, atît în țară cît și în străinătate
 - b) conduce ședințele consiliului de autoguvernare națională
 - c) participă la acele ședințe de guvern, la care se iau hotărîri care se referă la comunitatea națională sau au implicații asupra situației acesteia
 - d) semnează hotărârile autoguvernării naționale și dispozițiile comitetului executiv,
 - e) exercită alte atribuții conferite de consiliul de auto-guvernare națională
- (8) Președintele este suplinat de vicepreședinți. Președintele și vicepreședinții sînt membri ai comitetului executiv.

Articolul 9.

Deciziile autorității și a organelor de autoguvernare

- (1) Consiliul de autoguvernare locală emite hotărâri, comitetul și președintele emit dispoziții.
- (2) Consiliul de autoguvernare națională emite hotărîri, comitetul și președintele emit dispoziții.
- (3) Hotărîrile și dispozițiile emise de organele autoguvernării se aplică în calitate de acte administrative.
- (4) Statutul adoptat de consiliul autoguvernării naționale este aprobat prin lege de Parlament.

Capitolul IV.

Alegerea autoguvernărilor comunităților naționale

Articolul 10.

Alegerea autoguvernării locale

- (1) Consiliul de autoguvernare locală este ales pentru patru ani, prin vot secret și direct. Alegerile se desfășoară o dată cu alegerile locale în conformitate cu prevederile legii alegerilor locale modificată și completată de prevederile prezentei legi.
- (2) Au drept de vot acei cetățeni români care au împlinit vîrsta de 18 ani și în baza dreptului inalienabil și exclusiv al asumării și exprimării apartenenței la comunitatea națională respectivă solicită înregistrarea lor în registrul local al comunității naționale respective.

- (3) Alegerile se desfășoară pe liste deschise conform principiului proporționalității.
- (4) Listele cu candidați pot fi depuse de organizațiile politice și civice ale comunității naționale; își pot depune candidatura și persoane independente dacă au sprijinul a cel puțin 10 alegători înregistrați în registrul comunității naționale locale.
- (5) Candidații sunt înscriși pe listă în ordinea stabilită de organizația care depune lista.
- (6) Votul se exprimă prin indicarea numelui unui candidat de pe o singură listă, respectiv marcarea numelui candidatului independent.
- (7) Mandatele sînt atribuite în funcție de proporția voturilor obținute aplicînd principiul celui mai mare rest. Ordinea candidaților aleși de pe liste este dată de numărul voturilor exprimate pentru candidații listei respective. În cazul candidaților cu număr egal de voturi, sau a celor fără voturi ordinea candidaților este dată de preferințele organizației care a întocmit lista.
- (8) Votarea se desfășoară în circumscriptiile electorale ale alegerilor locale sub supravegherea comisiei electorale locale. Aceste comisii sînt completate cu reprezentanții organizațiilor politice și civice ale comunității naționale care participă la alegeri.
- (9) Consiliul de autoguvernare locală este considerată constituită după prima ședință de după alegeri, în care se validează mandatele.

Articolul 11.

Alegerea autoguvernării naționale

- (1) În cadrul alegerilor pentru autoguvernarea națională, au drept de vot acei cetățeni români care au împlinit vîrsta de 18 ani și în baza dreptului inalienabil și exclusiv al asumării și exprimării apartenenței la comunitatea națională respectivă sunt înscriși în registrul comunității naționale respective.
- (2) Data alegerilor este stabilită de Guvern, dată care coincide, de regulă cu data alegerilor generale.
- (3) Alegerile se desfășoară pe liste deschise, conform principiului proporționalității.
- (4) Consiliul autoguvernării naționale se alege pentru un mandat de patru ani.
- (5) Alegerile sînt organizate pe unități administrativ-teritoriale. Numărul de mandate posibile este calculat în funcție de numărul de membri ai consiliului autoguvernării naționale, mărimea populației care aparține comunității naționale la nivelul unității administrativ-teritoriale, conform datelor oficiale ale ultimului recensămînt, precum și raportul dintre acest număr și populația totală.
- (6) Listele cu candidați pot fi întocmite de organizațiile politice și civice ale comunității naționale. Își pot depune candidatura și persoane independente dacă au sprijinul a cel puțin 100 de alegători înregistrați în registrul comunității naționale.
- (7) Candidații înscriși pe liste sînt înșirați în ordinea preferințelor exprimate de organizația care a întocmit lista. Votul se exprimă prin indicarea numelui unui candidat de pe o singură listă, respectiv marcarea numelui candidatului independent.
- (8) Mandatele sînt atribuite în funcție de proporția voturilor obținute aplicînd principiul celui mai mare rest. Ordinea candidaților aleși de pe liste este dată de numărul voturilor exprimate pentru candidații listei respective. În cazul candidaților cu număr egal de voturi, sau a celor fără voturi ordinea candidaților este dată de preferințele organizației care a întocmit lista.
- (9) Alegerile se desfășoară în circumscriptiile electorale desemnate pentru alegerile generale. Autoritatea locală responsabilă de desfășurarea alegerilor va organiza alegerile pe baza registrului electoral al comunității naționale valabil pentru respectiva circumscripție. Comisiile electorale ale circumscripțiilor sînt completate cu reprezentanții organizațiilor politice și civice ale minorității naționale care participă la alegeri.

Articolul 12.

Înregistrarea alegătorilor

(1) Alegătorii înregistrați în registrul electoral național al comunității naționale au drept de participare la alegerea auto-guvernării la nivel național. Registrul electoral național al comunității naționale este întocmit prin totalizarea registrelor locale.

(2) Registrul electoral este public timp de 10 zile înainte alegerilor.

Capitolul V.

Patrimoniul autoguvernării, gestionarea lui, sursele financiare

Articolul 13.

Patrimoniul autoguvernărilor

(1) Sursele patrimoniului autoguvernării naționale:

- a) bunuri preluate din proprietatea statului, stabilit prin reglementări speciale;
- b) bunuri provenite din patrimoniul consiliului local sau județean, sau al statului, transferate în proprietatea autoguvernării naționale a comunității naționale de autoritățile publice competente pe baza destinației sau semnificației simbolice ale bunurilor respective
- c) proprietate obținută din circulația civilă, adică contracte, donații etc.

(2) Pot fi transferate din proprietatea statului, al consiliilor locale și județene în proprietatea autoguvernărilor următoarele bunuri de patrimoniu:

- a) grădiniță, școală generală, gimnaziu, școală profesională;
- b) universitate, colegiu, institut pedagogic;
- c) cămin pentru elevi și studenți;
- d) casă culturală, centru cultural;
- e) casă memorială;
- f) muzeu, colecție publică;
- g) loc memorial, operă de artă aflată în spațiu public;
- h) bibliotecă;
- i) arhivă;
- j) teatru, teatru în aer liber;
- k) institut de cercetare științifică;
- l) studio de radio și televiziune publice;
- m) alte bunuri de patrimoniu cu destinații care servesc scopurile legate de învățământ, cultură și informare ale comunității naționale

(2) Nominalizarea bunurilor de patrimoniu și transferul lor în proprietatea autoguvernării se efectuează pe baza unui act normativ separat.

(3) Autoguvernarea poate participa doar la societăți economice în care responsabilitatea ei nu depășește nivelul contribuției patrimoniale.

Articolul 14.

Sursele financiare ale autoguvernării și gestionarea lor

Sursele financiare ale autoguvernării locale, respectiv naționale:

- a) Bugetul local, respectiv de stat,
- b) Sprijinul fundațiilor, organizațiilor din țară și străinătate;
- c) Donații;
- d) Venituri proprii, profitul propriilor societăți comerciale cu scop lucrativ;

- e) Alte venituri legale.

Capitolul VI.

Relația dintre stat și autoguvernările comunităților naționale

Articolul 15.

Relația dintre autoguvernarea locală și consiliul local al unității administrativ-teritoriale

(1) Consiliul local:

- a) asigură fondurile necesare funcționării autoguvernării locale și instituțiilor sale;
- b) asigură pentru președintele autoguvernării locale sau reprezentanților lui dreptul de avizare în procesul decizional, în domeniile stabilite de prezenta lege
- c) are obligația rediscutării hotărârilor în legătură cu care s-au formulat obiecții, conform prevederilor prezentei legi;
- d) informează, la cerere, autoguvernarea locală a comunității naționale despre orice problemă de interes public

(2) Autoguvernarea locală:

- a) poate înainta propuneri de hotărâri consiliului local;
- b) președintele sau reprezentanții lui pot participa la ședințele plenare și ale comisiilor consiliului local;
- c) poate ridica obiecții la hotărâri punctuale ale consiliului local, dacă consideră că acestea lezează interesele sau demnitatea comunității locale pe care o reprezintă.

Articolul 16.

Relația dintre autoguvernarea la nivel național și stat

(1) Autoguvernarea națională:

- a) poate înainta propuneri legislative Parlamentului
- b) prin președintele sau vicepreședintele ei poate participa la ședințele de Guvern sau a altor autorități ale administrației centrale sau regionale
- c) În numele comunității naționale respective și în problemele care pot afecta viața comunității, avizează măsurile preconizate sau proiectele acte normative elaborate de Guvern
- d) Poate ridica obiecții față de hotărârile luate de autoritățile administrative centrale sau regionale, în cazul în care consideră că acestea lezează interesele sau demnitatea comunității reprezentate de ea

(2) Guvernul sau celelalte autorități ale administrației centrale oferă sprijin bugetar autoguvernărilor comunităților naționale, asigură exercitarea drepturilor de avizare și de inițiativă legislativă, iar în caz de obiecții, are obligația de a rediscuta hotărârea la care s-au ridicat obiecțiile.

Capitolul VII.

Supravegherea și controlul legalității

Articolul 17.

Controlul gestionării financiare

Modul de formare, gestionare și utilizare a resurselor financiare obținute de la bugetul de stat este verificat de Curtea de Conturi.

Articolul 18.

Supravegherea legalității

- (1) În vederea verificării funcționării legale a autoguvernărilor, Guvernul înființează Comisariatul autoguvernărilor comunităților naționale. În fruntea comisariatului primul ministru numește comisarul autoguvernărilor.
- (2) Comisarul autoguvernării comunităților naționale poate formula obiecții la adresa hotărârilor și dispozițiilor emise de organele de conducere ale autoguvernărilor și în cazul nesocotirii acestora poate ataca actul emis la instanța de contencios administrativ competent în decurs de treizeci de zile de la emiterea acestor hotărâri și dispoziții.
- (3) Atacarea actului considerat nelegal nu are puterea de suspendare de drept
- (4) Hotărîrea contenciosului administrativ poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, conform procedurilor legale.

Articolul 19.

Verificarea constituționalității

Constituționalitatea statutului autoguvernării naționale este verificat de Curtea Constituțională.

Capitolul VIII.

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 20.

Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial.

Articolul 21.

Dispoziții tranzitorii și finale

- (1) În decurs de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul înaintea Parlamentului modificarea Legii nr. 215 din 2001 privind administrația publică locală, a Legii nr. privind alegerile locale, precum și a legilor care reglementează organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești și funcționarea Curții Constituționale, respectiv elaborează proiectele normelor juridice și modificările de lege referitoare la înființarea Comisariatului autoguvernării comunităților naționale.
- (2) Consiliile de autoguvernare, în lipsa legilor speciale privind statutele acestora, se înființează cu numărul de membri dat de pragurile inferioare menționate în articolele 7 (2) și 8 (3).